

ulykkesforsikret Helaarsarbejder. Dette har til Følge, at ikke faa Arbejdsgivere maa betale Bidrag til Fonden for Personer, der er beskæftigede hos dem, men som — fordi der ikke er oprettet eller kan oprettes en Arbejdsløshedskasse indenfor deres Fag — normalt ikke vil have Adgang til at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse. For at nævne et Par Eksempler skal her anføres, at Arbejdsforholdene indenfor Fiskeriet er af en saadan Karakter, at man har anset det for ugørligt at anerkende en Arbejdsløshedskasse; ikke destomindre har Arbejdsgiverne indenfor dette Erhverv i den Tid, Fonden har bestaaet, maattet bidrage over 50 000 Kr. til dette, uden at deres Folk har kunnet nyde godt deraf. Skuespillerne har ikke nogen anerkendt Kasse og vil, navnlig efter den nu foreslaaede Affattelse af Lovens § 6, ikke kunne kræve at faa en Kasse anerkendt; alligevel har deres Direktører som ulykkesforsikringspligtige stadig maattet betale Bidrag til Fonden. Dette ret urimelige Forhold bør forandres, og Lovforslaget indeholder derfor en Ændring i Overensstemmelse hermed.

Hvor stor en Besparelse for Arbejdsgiverne denne Nedsættelse af og Fritagelse for Arbejdsgiverbidrag vil betyde, kan kun opgøres ganske skønsmæssigt. Da Fondens Indtægt ved Arbejdsgivernes Bidrag ved sidste Statusberegning pr. 30. September 1926 blev anslaaet til 3 Mill. Kr., vil Bidragets Nedsættelse andrage to Femtedele heraf eller ca. 1,2 Mill. Kr., og Fritagelsen maa antages at udgøre ca. 10 pCt. af Bidragene eller ca. 180 000 Kr. (10 pCt. af 1,8 Mill. Kr.) —.

I Bilag 5 til Lovforslaget er givet en kortfattet Oversigt over Arbejdsløshedslovgivningen i forskellige fremmede Stater.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til §§ 1—5.

Disse Paragraffer udgør Lovens Afsnit om Arbejdsanvisning. For den foreslaaede Omordning af Kontorerne er redegjort ovenfor. Reglerne om Kontorernes Organisation findes i §§ 1 og 2. Hvad deres Virksomhed angaar, skal denne — bortset fra deres hidtidige Virksomhed med Kontrol af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse — i det væsentlige være den samme som hidtil, nemlig at foretage vederlagsfri Arbejdsanvisning, at udøve Kontrol vedrørende Arbejdsløshed og at indsamle Statistik. Da Nøjagtigheden af denne Statistik i væsentlig Grad hviler paa Arbejdsløsheds-kassernes

Til- og Afmeldinger, er det anset for nødvendigt — § 4, Stk. 9, — at tilføje en Bestemmelse, hvorefter Indenrigsministeren paa Grundlag af Indstilling fra Direktøren kan nedsætte en Kasses Statstilskud eller helt lade det bortfalde, naar Kassen udviser Forsømmelighed med at tilstille Arbejdsanvisningskontorerne de nævnte Til- og Afmeldinger.

Til § 6.

Denne Paragraf svarer til § 9 i den gældende Lov.

Normalt bør der ikke anerkendes Arbejdsløsheds-kasser for Fag, der ligger udenfor de i Loven nævnte Faggrupper; disse er i den nugældende Lov kun nævnte eksempelvis; men Opregningen bør normalt anses for udtømmende. I Overensstemmelse hermed er Lovforslaget affattet, saaledes at der dog er tilføjet en Undtagelsesbestemmelse med Henblik paa ganske særlige Forhold.

Til § 7.

Paragraffen svarer til den gældende Lovs § 10.

Ved Ændringen i 1. Stk. gives der formentlig den paagældende Bestemmelse en mere naturlig Affattelse, da man, som Reglen er affattet i den gældende Lov, maa faa det Indtryk, at der kun undtagelsesvis nægtes Anerkendelse af flere Kasser i samme Fag, medens dette tværtimod i Praksis er Reglen.

Til § 8.

Den forandrede Affattelse af Paragraffen, der svarer til § 11 i den gældende Lov, er i Hovedsagen af redaktionel Natur, men tilsigter dog tillige at fastslaa, at udelukkende stedlig begrænsede Kasser kun undtagelsesvis skal kunne anerkendes.

Til § 9.

Er med en enkelt redaktionel Ændring (i Stk. 5) enslydende med § 12 i den gældende Lov.

Til § 10.

Svarer til § 13 i den gældende Lov. Reglen i Stk. 1 er ændret saaledes, at det bliver Pligt for Kassens Bestyrelse at nægte at optage de i Stykket omhandlede Personer. Endvidere anser man det for rigtigt, at Direktøren bliver Appelinstant i Stedet for Nævnet.

Til § 11.

Svarer til § 14 i den gældende Lov. Stk. 2 er ændret saaledes, at Svig vel altid skal medføre Tab af Medlemsret, hvorimod de i Stk. 1 nævnte Forhold kun skal have denne Følge, naar Direktøren træffer Be-